

מ"ת 13691/01/22 - מרון טנוס, גוריס טנוס 3. מכרם טנוס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 13691-01-22 מדינת ישראל נ' טנוס ואח' מ"ת 29301-01-22 מדינת ישראל נ' טנוס
תיק חיצוני: 1616/2022

בפני כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקשים 1. מרון טנוס
2. גוריס טנוס 3. מכרם טנוס
נגד
משיבים מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר מיום 24.4.22 לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), לפיה, בית המשפט מתבקש להורות על שינוי תנאי השחרור בערובה באופן שכתובת מעצר הבית תועתק לבית המבקשים בעיר מגאר.

רקע

1. בתאריך 6.1.22 הוגש כנגד המבקשים 1,2 כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. בתאריך 13.1.22 הוגש כנגד המבקש 3 כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.

2. בתאריך 17.1.22 הורשעו המבקשים 1,2 על פי הודאתם בביצוע עבירות תקיפה חבלנית ע"י שניים או יותר והיזק לרכוש במזיד.

בתאריך 20.1.22 הורשע המבקש 3 על פי הודאתו בביצוע עבירות תקיפה חבלנית ע"י שניים או יותר והיזק לרכוש במזיד.

מעובדות כתב האישום בהם הודו המבקשים עולה כי המבקשים היכו את המתלונן ריזק שהינו נכה במכות אגרופ ביושבו ברכב, מבקש 1 הוציא את עומרי, בנו של ריזק מהרכב והיכה אותו באגרופ ובאמצעות מקל, המבקשים השליכו אבנים לעבר הרכב ובעטו בו ברגליהם, גם כאשר הצליחו המתלוננים לנסוע דרך קצרה מהמקום הגיעו

הנאשמים ואחרים אליהם והמשיכו להכותם. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלוננים חבלות וכן נגרמו חבלות לרכבם.

3. בתאריך 17.1.22 שוחררו מבקשים 1,2 בתנאי מעצר בית מלא עד תום ההליכים בכפר נחום.

בתאריך 20.1.22 שוחרר מבקש 3 בתנאי מעצר בית מלא עד תום ההליכים בכפר נחום.

טיעוני הצדדים:

טיעוני ב"כ המבקשים :

- א. המבקשים הודו במיוחס להם והדין בעניינם קבוע לקבלת תסקיר ליום 14.6.22.
- ב. מבוקש להתיר למבקשים לחזור לעירם בשל חלוף הזמן והסולחה שנערכה בין הצדדים.
- ג. ב"כ המבקשים הוסיפה בדיון כי אין וודאות כי יוגש התסקיר לעונש במועד.

טיעוני המשיבה :

המשיבה מתנגדת לבקשה מהטעמים הבאים :

- א. התיק יחסית טרי, הוגש בינואר ואין עיכוב של ממש בהגשת התסקיר, תסקירים לעונש מוגשים לאחר 3,4,5 חודשים. נכון ששירות המבחן הגיש בקשה לדחיית התסקיר, אך זו בקשה סבירה נוכח פרקי הזמן בהם מוגשים תסקירים בתיקים אחרים.
- ב. המבקש מכרם היה בבריחה ונעצר בשטחי הרשות הפלסטינית לאחר כמה שבועות.
- ג. אותה סולחה שההגנה מציינת לא נערכה מול משיבים 1,2 אלא באמצעות צדדי ג' כשהם במעצר.
- ד. התיק העיקרי קבוע בעוד חודש ואין מדובר בחלוף זמן ממשי וארוך. במידה ותתבקש בקשה לדחיית התסקיר, תשקול המשיבה עמדתה בהמשך. עוד צוין כי המתלוננים מתגוררים בישוב.

דין והכרעה

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקינן, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו לשונו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

האם "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" ?

על הסוגיות עליהן צריך בית המשפט לתת את הדעת בבקשה לעיון חוזר המסתמכת על "חלוף הזמן" עמד בית המשפט המחוזי בנצרת בבש 2347/06 פרץ שלמה נגד מדינת ישראל מפי כב' השופט אברהם אברהם :

"מה, בכל זאת, ביקש המחוקק לומר בסעיף 52(א) לחוק המעצרים, כשקבע את החלופה השלישית, זו שעניינה חלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה? התשובה לכך מצויה בדברים שהבאנו למעלה מפי כב' השופטת פרוקצ'יה. יעודו העיקרי של העיון החוזר הוא 'לבחון מחדש, האם בנקודת זמן מאוחרת להחלטת מעצר נגרע תנאי זה או אחר, שקיומו נדרש לצורך המשך המעצר'. על כן, אם 'עבר זמן ניכר מאז מתן ההחלטה, ניתן לחזור ולבחון סוגיות הנוגעות לעילת מעצר, ראיות לכאורה, וחלופת מעצר'."

בהחלטת בית המשפט המחוזי בנצרת במסגרת בש 002201/06 עמיר מולנר נגד מדינת ישראל נקבע מפי כב' השופט נסים ממון בבקשה לשינוי תנאי מעצר הבית המלא:

"לדעתי, לא עבר זמן ניכר כלל וכלל. חודשים ספורים של מעצר בית הם דבר שבשגרה, והגם שצריך לעשות הכל כדי לצמצם את התקופה אין לומר שזהו זמן ניכר. ראו למשל, ב"ש [מחוזי נצ'] 2184/06 שהואן נגד מדינת ישראל, נבו המאגר המשפטי הישראלי [27.6.06] וגם בש"פ 6772/05 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 2005(3), 1750, עמ' 1752 שם נקבע כי -

"... לא נשתנו אף הנסיבות מאז, ולא עבר "זמן ניכר", כלשון הוראת החוק, מעת מתן ההחלטה המקורית. בנסיבות עניין זה, מעבר ארבעה חודשים מאז מתן ההחלטה אינו מצדיק את שינויה בשל יסוד חלוף הזמן גרידא, וההנחה המובנית בחלופת מעצר בית שהוחלה בהסכמת העורר היא כי הוא ישהה במסגרת זו במהלך התנהלות משפטו, וכל עוד הוא מתמשך התמשכות סבירה, לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה. בנסיבות שלפנינו, זהו, אכן, מצב הדברים. משבקשתו לעיון חוזר של העורר אינה עומדת בתנאי הסף האמורים, דינה להידחות".

במקרה זה דחה בית המשפט בקשתו של המבקש להקלה בתנאי מעצר בית מלא וזאת בחלוף ארבעה חודשים ובשעה שהליכי ההוכחות צפויים היו להימשך עוד חודשים ארוכים וזאת בשונה מהמקרה שבפני בו קבוע התיק לקבלת תסקיר שירות המבחן וטיעונים לעונש לחודש הבא.

לצין כי ערר על החלטה זו נדחה ע"י כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 6358/06 עמיר מולנר נגד מדינת ישראל ובית המשפט מצין במפורש גישתו בעניין חלוף הזמן המהווה עילה להקלה בתנאי השחרור בערובה :

אף אני, כסגן הנשיא המלומד, סבור כי לא חלף עדיין זמן ניכר - כמשמעו בחוק - מן

ההחלטה המצדיק את השינוי המבוקש כנתינתו, קרי, הגבלת מעצר הבית לשעות הערב והלילה בלבד. לא הרי שהות של מספר חודשים במעצר מאחורי סורג ובריח כהרי מעצר בביתו של אדם, גם אם אין להקל ראש בהגבלות שבמצב זה (ראו ב"ש 215/73 מדינת ישראל נ' סלימאן, פ"ד כח'(1) 246, 249, השופט ברנזון). להבחנה בין מעצר בית למעצר בפועל ראו גם בג"צ 5555/05 פדרמן נ' אלוף פיקוד המרכז, פ"ד נט(2) 865, 870-869.

לאור עיקרון המידתיות מציין בית המשפט העליון כי המועד המתאים להגשת בקשה במקרה שבפניו יהיה בחלוף 9 חודשים משחרורו של העורר ולאחר דיוני ההוכחות הקבועים במועד זה.

בהחלטתו בב"ש 3712/08 סעד רתיב נגד מדינת ישראל עומד בית המשפט המחוזי בחיפה, מפי כב' השופט ר. שפירא על פרק הזמן המהווה "חלוף זמן" המצדיק שינוי תנאי שחרור בערובה :

"אוסף עוד, לעניין זה, כי לטעמי, בעניינו של בגיר ובהעדר שינוי נסיבות אחר, זמן שיחשב לזמן המצדיק בחינה מחודשת של תנאי שחרור הוא פרק הזמן של חלוף תשעה (9) חודשים ממועד מתן החלטת השחרור. לעניין זה סבור אני כי יש ללמוד על הזמן לבחינת חלופת מעצר מהוראות סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, הקובעות מנגנון של עיון חוזר בהחלטת מעצר לאחר חלוף תשעה חודשים. סבור אני כי פרק זמן זה מנחה כאמת מידה לפרק הזמן הראוי לבחינתה של חלופת מעצר, זאת בהעדר שינוי נסיבות אחר. "

סיכומי של דבר, מהפסיקה המובאת לעיל עולה כי נקודת האיזון בין הפגיעה בחופש התנועה של המבקש השוהה במעצר הבית, הפגיעה באיכות חייו ובחופש העיסוק והקניין שלו לבין הצורך באיון מסוכנותו של המבקש ממוקמת באזור תשעת החודשים בהם שוהה המבקש בתנאי מעצר בית מלא ולא לפני כן.

אכן, ניתן לחשוב על מקרים בהם גם בחלוף תקופה קצרה יותר יהיה משום חלוף זמן המצדיק הקלה בתנאי השחרור בערובה אך לצורך כך על בית המשפט להתרשם כי פרק הזמן הקצר יש בו כדי להחליש באופן משמעותי את עוצמתה של עילת המסוכנות.

במקרה שבפני הורשעו המבקשים על פי הודאתם בעבירות אלימות קשות כנגד גופם של המתלוננים, אחד מהם נכה וכנגד רכבם והכל בשני מופעי אלימות מתמשכים וביחד עם אחרים.

לאור האמור לעיל אין בחלוף שלושה חודשים מעת השחרור בתנאים ועד הגשת הבקשה משום "חלוף זמן" אשר יצדיק הקלה בתנאי השחרור בערובה על דרך העתקת מקום מעצר הבית לביתם של המבקשים.

טעם נוסף לדחיית הבקשה נעוץ בעובדה כי המתלוננים - נפגעי עבירה מתגוררים אף הם בעיר מגאר, מבוקש להחזיר המבקשים למקום ביצוע העבירות החמורות ונוכח הרשעת המבקשים יש בשהיית המבקשים בקרבת המתלוננים משום

סיכון למתלוננים, קל וחומר שעה שחזקת החפות אינה עומדת עוד לזכות המבקשים.

בהקשר זה אציין כי המבקשים לא עתרו לקבלת תסקיר מעצר בעניינם. במצב דברים זה לא מונח בפני בית המשפט תסקיר כלשהו אשר ייתן דעתו למסוכנות הנשקפת מהמבקשים כלפי המתלוננים.

הגם שברגיל ניתן משקל מסוים להסכם סולחה הרי שבמקרה זה נטען בידי המשיבה (טענה שלא נסתרה או נשללה בידי ב"כ המבקשים) כי הסכם הסולחה אשר כלל את מבקשים 1,2 נערך שעה שהיו נתונים במעצר וללא השתתפותם - עובדה המטילה בספק את נכונות שני הצדדים לעריכת סולחה מעבר לעובדה כי שימשה לצורך שחרור המבקשים ממעצרם. כמו כן לא נטען כי עריכת הסולחה הינה נסיבה חדשה שלא היתה מונחת בפני בית המשפט בעת שחרור החשודים בתנאים המגבילים עד תום ההליכים.

באשר לטענה לחלוף זמן עתידי עד לקבלת התסקיר לעונש הרי שאין כל אינדיקציה בתיקי המבקשים כי צפויה דחייה נוספת בקבלת תסקירי שירות המבחן.

סוף דבר

הבקשה נדחית בשלב זה.

יחד עם זאת מצאתי להורות לשירות המבחן להתייחס במסגרת התסקירים שיוגשו לעונש בעניינם של המבקשים גם לבקשת המבקשים להעתקת מקום מעצרי הבית.

המשך הדיון בבקשה יתקיים ביום 14.6.22 שעה 09:00 בפני כב' השופט יריב נבון הדן בתיקים העיקריים.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לעיון הצדדים ושירות המבחן.

המזכירות תסרוק ההחלטה לתיקים שבכותרת.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ההחלטה ניתנה לאחר צאת השבת.

ניתנה היום, ו' אייר תשפ"ב, 07 מאי 2022, בהעדר הצדדים.